ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ, Ευρατόμ) 2022/2544 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Δεκεμβρίου 2022

σχετικά με τον καθορισμό των ρυθμίσεων για τη διαχείριση και την υλοποίηση δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους της ΕΕ στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης καθώς και συναφών δανειοδοτικών πράξεων

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 ([1]), και ιδίως το άρθρο 220α,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2022/2434 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός) με τη θέσπιση της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης ως ενιαίας μεθόδου χρηματοδότησης για την υλοποίηση δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους που εκτελούνται από την Επιτροπή. Το άρθρο 220α του δημοσιονομικού κανονισμού εφαρμόζεται σε προγράμματα χρηματοδοτικής συνδρομής οι βασικές πράξεις των οποίων τίθενται σε ισχύ στις 9 Νοεμβρίου 2022 ή μετά την εν λόγω ημερομηνία. Η διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης δεν εφαρμόζεται σε υφιστάμενα προγράμματα, στο πλαίσιο των οποίων οι δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις θα πρέπει να συνεχίσουν να εκτελούνται με βάση την παραδοσιακή αλληλοδιάδοχη μέθοδο («back-to-back»), σύμφωνα με το άρθρο 220 του δημοσιονομικού κανονισμού. Η αλληλοδιάδοχη μέθοδος μπορεί επίσης να εφαρμόζεται, κατ' εξαίρεση, σε νέα προγράμματα χρηματοδοτικής συνδρομής καθώς και σε όλα τα προγράμματα Ευρατόμ.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 220α του δημοσιονομικού κανονισμού, η Επιτροπή καθορίζει τις απαραίτητες ρυθμίσεις για την εφαρμογή της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης. Οι ρυθμίσεις αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνουν πλαίσιο διακυβέρνησης, διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και μεθοδολογία κατανομής του κόστους, η οποία θα πρέπει να διασφαλίζει ότι όλες οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από την Ένωση και σχετίζονται με τη χρηματοδοτική συνδρομή βαρύνουν τη δικαιούχο χώρα. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητο να θεσπιστούν οι ρυθμίσεις που θα εφαρμόζονται στις δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους οι οποίες πραγματοποιούνται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης καθώς και στις συναφείς δανειοδοτικές πράξεις.

(3) Η Επιτροπή εφάρμοσε για πρώτη φορά τη διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης στις δανειοληπτικές πράξεις στο πλαίσιο του προγράμματος NextGenerationEU (στο εξής: NGEU), του προσωρινού μέσου της Ένωσης για τη στήριξη της οικονομικής ανάκαμψης από την κρίση της COVID-19. Έτσι κατέστη δυνατή η επιτυχής κινητοποίηση κεφαλαίων για μη επιστρεπτέα στήριξη και δάνεια βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2021/241 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) και άλλων ενωσιακών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/2094 του Συμβουλίου ([4]).

([1]) ΕΕ L 193 της 30.7.2018, σ. 1.

([2]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2022/2434 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 2022, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 για τη θέσπιση διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης ως γενικής μεθόδου δανεισμού (ΕΕ L 319 της 13.12.2022, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/241 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2021,για τη θέσπιση του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας (ΕΕ L 57 της 18.2.2021, σ. 17).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 2020/2094 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση Μέσου Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη στήριξη της ανάκαμψης μετά την κρίση της νόσου COVID-19 (ΕΕ L 433Ι της 22.12.2020, σ. 23).

(4) Το μοντέλο διακυβέρνησης και οι διαδικασίες που απαιτούνται για την εφαρμογή της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης στο πλαίσιο του NGEU θεσπίστηκαν σύμφωνα με την εκτελεστική απόφαση C(2021) 2502 της Επιτροπής ([5]). Στις εν λόγω ρυθμίσεις περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, πλαίσιο διακυβέρνησης και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και συμμόρφωσης. Στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2021/1095 της Επιτροπής ([6]) αναπτύχθηκε μεθοδολογία κατανομής του κόστους. Σκόπιμο είναι οι ρυθμίσεις για την εφαρμογή της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 220α του δημοσιονομικού κανονισμού να βασίζονται στο μοντέλο διακυβέρνησης για το NGEU.

(5) Μολονότι η παρούσα απόφαση αναμένεται να ισχύει κυρίως για πράξεις που εκτελούνται στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης, είναι σκόπιμο να επεκταθούν ορισμένες από τις ρυθμίσεις που προβλέπονται σε αυτήν σε πράξεις που πραγματοποιούνται με βάση την αλληλοδιάδοχη μέθοδο. Αυτή η προσέγγιση διασφαλίζει, κατά το δυνατόν, συνοχή μεταξύ των διαφόρων προγραμμάτων. Εγγυάται επίσης ότι όλες οι πράξεις καλύπτονται από τα υψηλότερα πρότυπα κανόνων, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης. Κάτι τέτοιο θα πρέπει να ισχύει για τις ρυθμίσεις που σχετίζονται με τις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και συμμόρφωσης.

(6) Η ετήσια απόφαση δανειοληψίας καθορίζει τα στοιχεία των προγραμματισμένων δανειοληπτικών πράξεων στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης για περίοδο ενός έτους. Ειδικότερα, καθορίζει τις διαστάσεις των δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους που θα αναληφθούν με σκοπό να προσδιοριστεί η συνολική έκθεση του προϋπολογισμού της Ένωσης και των δικαιούχων δανείων. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να ορίζεται το εύρος για τα μέγιστα ποσά έκδοσης μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης για όλους τους σκοπούς, μέγιστο εκκρεμές ποσό βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης, η μέγιστη μέση ληκτότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης της Ένωσης, όριο για το τελικό εκκρεμές ποσό ανά έκδοση και, κατά περίπτωση, το μέγιστο ποσό εκδόσεων της Επιτροπής που μπορεί να διακρατηθεί για ίδιο λογαριασμό και να χρησιμοποιηθεί ως πρόσθετη πηγή χρηματοδότησης ή για τη στήριξη της δευτερογενούς αγοράς.

(7) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα απαιτούμενα κεφάλαια είναι διαθέσιμα για την κάλυψη των δεσμεύσεων στο πλαίσιο των σχετικών προγραμμάτων χρηματοδοτικής συνδρομής, καθώς αυτές καθίστανται ληξιπρόθεσμες προς πληρωμή, οι δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης θα πρέπει να εκτελούνται βάσει εξαμηνιαίων σχεδίων χρηματοδότησης. Τα σχέδια χρηματοδότησης ορίζουν τις εν λόγω πράξεις κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου σε σχέση με τις πληρωμές που πρέπει να καταβληθούν προς υλοποίηση των σχετικών προγραμμάτων. Συνεπώς, η κατάρτιση του σχεδίου χρηματοδότησης θα πρέπει να διασφαλίζει άμεση σύνδεση με τις ανάγκες πληρωμών προς ικανοποίηση των υποχρεώσεων δαπανών που έχουν αναληφθεί βάσει των αντίστοιχων βασικών πράξεων. Το σχέδιο χρηματοδότησης θα πρέπει να καταρτίζεται με βάση τα όρια που καθορίζονται στην ετήσια απόφαση δανειοληψίας. Το σχέδιο χρηματοδότησης είναι η βάση για την ενημέρωση των συμμετεχόντων στην αγορά σχετικά με τα ενδεικτικά σχέδια χρηματοδότησης της επόμενης περιόδου.

(8) Με τον καθορισμό ενός ενδεικτικού μέγιστου ποσού δανεισμού που καλύπτει, κατά κανόνα, περίοδο έξι μηνών, και τη θέσπιση ορισμένων άλλων βασικών παραμέτρων των προγραμματιζόμενων πράξεων, το σχέδιο χρηματοδότησης διασφαλίζει επίσης υψηλότερη προβλεψιμότητα των εκδόσεων, ενώ παράλληλα διατηρεί την ευελιξία και εγγυάται τη διαφάνεια στις αγορές. Η στοχευμένη βάση επενδυτών χρειάζεται πληροφορίες σχετικά με τις επερχόμενες εκδόσεις και κάποια ένδειξη ως προς το χρονοδιάγραμμα ώστε να προετοιμάσει τον επενδυτικό σχεδιασμό από την πλευρά τους.

(9) Η ετήσια απόφαση δανειοληψίας και το σχέδιο χρηματοδότησης θα πρέπει να χρησιμεύουν ως βάση ενημέρωσης από την Επιτροπή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 220α παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού, καθώς και για την επικοινωνία με τις αγορές και το κοινό. Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με όλες τις πτυχές της δανειοληπτικής της στρατηγικής και στρατηγικής διαχείρισης του χρέους, εκτενώς και σε τακτική βάση, σύμφωνα με το άρθρο 220α παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού.

(10) Ο καθορισμός ορθών και ουσιαστικών σχεδίων χρηματοδότησης στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης εξαρτάται από την τακτική και έγκαιρη κοινοποίηση πληροφοριών από τους διατάκτες που είναι υπεύθυνοι για την υλοποίηση των προγραμμάτων χρηματοδοτικής συνδρομής εντός των χρονικών πλαισίων και των ποσών για τις αναμενόμενες εγκρίσεις πληρωμών. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να κοινοποιούνται μέσω του εργαλείου δημοσιονομικής πρόβλεψης της Επιτροπής στη Γενική Διεύθυνση Προϋπολογισμού, ως υπηρεσία αρμόδια για τον καθορισμό και την υλοποίηση των σχεδίων χρηματοδότησης.

([5]) Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Απριλίου 2021, για τη θέσπιση των αναγκαίων ρυθμίσεων για τη διαχείριση των δανειοληπτικών πράξεων βάσει της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 του Συμβουλίου και για τις δανειοδοτικές πράξεις που αφορούν δάνεια χορηγούμενα βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/241 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

([6]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2021/1095 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2021, σχετικά με τον καθορισμό της μεθοδολογίας για την κατανομή του κόστους που σχετίζεται με δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους στο πλαίσιο του NextGenerationEU (ΕΕ L 236 της 5.7.2021, σ. 75).

(11) Η διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης θα πρέπει να επιδιώκει τις πλέον συμφέρουσες χρηματοοικονομικές συνθήκες για την Ένωση μέσω του ορθού σχεδιασμού και της ομαλής εκτέλεσης των πράξεων με τους καλύτερους δυνατούς όρους στις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς. Δεδομένης της ανάγκης άντλησης χρηματοδότησης ώστε να διενεργηθούν οι εκταμιεύσεις για τα αντίστοιχα προγράμματα, η Επιτροπή έχει περιορισμένη διακριτική ευχέρεια όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα των συναλλαγών της αγοράς. Η διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης θα εφοδιάσει την Επιτροπή με ένα ευρύτερο φάσμα τεχνικών χρηματοδότησης, όπως η βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση, επιτρέποντάς της να μειώσει τον κίνδυνο εκτέλεσης αγοράς όταν απαιτείται να αντλήσει κεφάλαια υπό πιο αντίξοες συνθήκες αγοράς.

(12) Τα χρηματοδοτικά μέσα στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, ποικιλία ομολογιών αναφοράς και γραμματίων της ΕΕ. Οι δανειοληπτικές πράξεις στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης θα πρέπει να οργανώνονται ως δημοπρασίες, κοινοπρακτικές συναλλαγές ή ιδιωτικές τοποθετήσεις, όποιο είναι καταλληλότερο με δεδομένο το μέγεθος και τη φύση των πράξεων.

(13) Η διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης θα πρέπει να περιλαμβάνει τη δυνατότητα έκδοσης βραχυπρόθεσμων μέσων και διατήρησης αποθέματος ρευστότητας, επιτρέποντας στην Επιτροπή να απορροφά τις αναντιστοιχίες στο χρονοδιάγραμμα μεταξύ δανειοληπτικών πράξεων και εκταμιεύσεων και να ανταποκρίνεται σε αίτημα εκταμίευσης σε περίπτωση δυσμενών συνθηκών χρηματοδότησης. Οι βραχυπρόθεσμες δανειοληπτικές πράξεις με γραμμάτια της ΕΕ θα πρέπει να πραγματοποιούνται μέσω τακτικών δημοπρασιών, ώστε να παρέχεται ευελιξία και αποτελεσματικότητα. Οι εν λόγω δημοπρασίες θα πρέπει να διοργανώνονται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται διαφανές και προβλέψιμο καθεστώς εκδότη της Ένωσης και ισότιμη μεταχείριση των συμμετεχόντων.

(14) Οι πράξεις διαχείρισης χρέους στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης επιτρέπουν καλύτερη διαχείριση του κινδύνου επιτοκίου και άλλων χρηματοοικονομικών κινδύνων. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται η χρήση παραγώγων, όπως οι συμφωνίες ανταλλαγής, για τη διαχείριση του κινδύνου επιτοκίου ή άλλων χρηματοοικονομικών κινδύνων σε σχέση με δάνεια για τις δικαιούχους χώρες, με ταυτόχρονη τήρηση της αρχής της ισοσκέλισης, ή η σύναψη εξασφαλισμένων ή μη εξασφαλισμένων συναλλαγών χρηματαγοράς με υπηρεσίες διαχείρισης χρέους των κρατών μελών, υπερεθνικά ιδρύματα, εθνικούς φορείς του δημόσιου τομέα, πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων με κατάλληλη πιστοληπτική ικανότητα ή κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί να επαναγοράζει και/ή να διακρατεί ίδια ομόλογα για λόγους διαχείρισης και στήριξης της ρευστότητας στην αγορά ομολόγων της ΕΕ.

(15) Οι δανειοδοτικές πράξεις θα πρέπει να διενεργούνται σύμφωνα με τη σχετική βασική πράξη και τις αντίστοιχες δανειακές συμβάσεις. Είναι σκόπιμο να καθοριστούν ελάχιστες προϋποθέσεις υπό τις οποίες εκταμιεύονται τα δάνεια. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζεται ότι οι δικαιούχες χώρες βαρύνονται με όλες τις δαπάνες που αφορούν το δάνειο οι οποίες πραγματοποιούνται από την Ένωση, σύμφωνα με μεθοδολογία που καθορίζεται από την Επιτροπή σε χωριστή απόφαση και συμπληρώνεται από λεπτομερείς κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του εν λόγω κόστους.

(16) Στις δικαιούχους χώρες θα πρέπει να προσφέρεται η δυνατότητα να ζητήσουν από την Επιτροπή να διευθετήσει δάνεια με σταθερή αντιστάθμιση επιτοκίου. Κάτι τέτοιο θα υποχρέωνε την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει χρηματοδοτικά μέσα, όπως οι συμφωνίες ανταλλαγής επιτοκίου, προκειμένου να προσφέρει δάνεια σταθερού επιτοκίου. Το κόστος για τη διαχείριση κινδύνου με παράγωγα θα πρέπει να βαρύνει τη δικαιούχο χώρα.

(17) Οι δανειοληπτικές πράξεις στο πλαίσιο των υφιστάμενων προγραμμάτων χρηματοδοτικής συνδρομής διενεργούνται στο πλαίσιο του «προγράμματος έκδοσης τίτλων χρέους ΕΕ-Ευρατόμ» που θεσπίστηκε το 2019 και επικαιροποιήθηκε το 2021 (στο εξής: πρόγραμμα έκδοσης τίτλων χρέους). Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, εγκύκλιο προσφορών που περιέχει όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες για τις αγορές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, καθώς και λειτουργικές και συμβατικές ρυθμίσεις με αντισυμβαλλόμενους που είναι καθοριστικής σημασίας για τις δανειοληπτικές δραστηριότητες. Οι δανειοληπτικές πράξεις στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης θα πρέπει να διενεργούνται βάσει του προγράμματος έκδοσης τίτλων χρέους μετά τη θέσπιση των απαραίτητων τροποποιήσεων στην υφιστάμενη τεκμηρίωση.

(18) Προκειμένου να υλοποιηθούν δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης, θα πρέπει να δημιουργηθούν οι κατάλληλες επιχειρησιακές ικανότητες, όπως ικανότητες διακανονισμού συναλλαγών, ένας χώρος δημοπρασιών και η δυνατότητα προσφυγής σε συναλλαγές επαναγοράς και συμφωνίες ανταλλαγής.

(19) Για τη διενέργεια δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης και των συναφών δανειοδοτικών πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να ανοίξει ειδικούς λογαριασμούς αποκλειστικά για τους σκοπούς αυτών των πράξεων. Για τους λογαριασμούς αυτούς θα πρέπει να ισχύουν οι ίδιες εκτιμήσεις όπως και για τους λογαριασμούς για πράξεις του NGEU. Ειδικότερα, για να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος ρευστότητας που απορρέει από τις εν λόγω πράξεις, θα πρέπει να δημιουργηθούν ασφαλείς και ειδικές για τον σκοπό αυτόν προληπτικές διακρατήσεις μετρητών για πληρωμές. Η απαίτηση τήρησης ενός τέτοιου ειδικού προληπτικού αποθέματος μετρητών αντιπροσωπεύει αναπόσπαστο και απαραίτητο μέρος της προσέγγισης διαχείρισης κινδύνου για μια

διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι σημαντικές αυτές διακρατήσεις μετρητών δεν υπόκεινται σε τυχόν κίνδυνο αντισυμβαλλομένου που απορρέει από την πτώχευση του ιδρύματος στο οποίο τηρούνται τα εν λόγω αποθέματα, είναι επιτακτική ανάγκη αυτές οι προληπτικές διακρατήσεις μετρητών να τηρούνται σε κεντρική τράπεζα. Οι εν λόγω διακρατήσεις μετρητών θα πρέπει να τηρούνται σε ειδικό λογαριασμό στην ΕΚΤ και θα πρέπει να διατηρούνται στο χαμηλότερο επίπεδο που απαιτείται για την κάλυψη επερχόμενων πληρωμών σε μια βραχυπρόθεσμη περίοδο, ενδέχεται όμως να διαφέρουν ως προς το ποσό σε συνάρτηση με το χρονοδιάγραμμα έκδοσης και εκταμίευσης. Θα πρέπει να συναφθεί σύμβαση υπηρεσιών δημοσιονομικού διαχειριστή με την ΕΚΤ που θα επιτρέπει την κάλυψη των σχετικών δαπανών.

(20) Επιπλέον, η θέσπιση πλαισίου διαχείρισης κινδύνου και συμμόρφωσης για δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις θα πρέπει να διασφαλίζει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και να εξασφαλίζει ότι όλες οι δραστηριότητες διεξάγονται κατά τρόπο συνεπή με τα υψηλότερα πρότυπα ακεραιότητας, αξιοπιστίας και χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και διαχείρισης κινδύνων. Από την άποψη αυτή, θα πρέπει να επεκταθεί ο ρόλος του διευθυντή κινδύνων που καθιερώθηκε στο παρελθόν με την απόφαση C(2021) 2502 της Επιτροπής, ώστε να ισχύει για όλες τις πράξεις που διενεργούνται στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης βάσει της παρούσας απόφασης. Ο διευθυντής κινδύνων θα πρέπει να υποστηρίζεται κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του από την επιτροπή κινδύνου και συμμόρφωσης.

(21) Ο διευθυντής κινδύνων, σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές και τα αναγνωρισμένα διεθνή πρότυπα, θα πρέπει να καταρτίσει πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου που να περιέχει κατευθυντήριες γραμμές κινδύνου και συμμόρφωσης για την υλοποίηση των πράξεων με πλήρη ανεξαρτησία.

(22) Ειδικότερα, ο διευθυντής κινδύνων θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι πράξεις συμμορφώνονται με την πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου και ότι οι κίνδυνοι που σχετίζονται με τις εν λόγω πράξεις εντοπίζονται, κατανοούνται, διεκπεραιώνονται και αναφέρονται στον διευθυντή κινδύνων. Κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων, ο διευθυντής κινδύνων θα πρέπει να υποστηρίζεται από υπεύθυνο συμμόρφωσης, ο οποίος αναφέρεται απευθείας στον διευθυντή κινδύνων για θέματα που αφορούν τη συμμόρφωση με τους κανόνες, τις διαδικασίες και την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

(23) Για να διασφαλιστεί η ομοιομορφία των ρυθμίσεων που ισχύουν για όλες τις πράξεις οι οποίες υλοποιούνται μέσω της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης, είναι σκόπιμο να καταργηθεί η απόφαση C(2021) 2502.

(24) Για να διασφαλιστεί ότι οι επικείμενες δανειοληπτικές πράξεις στο πλαίσιο του μέσου για την παροχή στήριξης στην Ουκρανία ([7]) θα επωφεληθούν από τη διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ επειγόντως την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα απόφαση καθορίζει τις ρυθμίσεις για την εφαρμογή της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης για τις δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 220α του δημοσιονομικού κανονισμού καθώς και για τις συναφείς δανειοδοτικές πράξεις.

2. Το κεφάλαιο 4 εφαρμόζεται επίσης στις δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με την αλληλοδιάδοχη μέθοδο.

([7]) Κανονισμός (ΕΕ) 2022/2463 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με τη θέσπιση μέσου για την παροχή στήριξης στην Ουκρανία το 2023 (μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή+) (ΕΕ L 322 της 16.12.2022, σ. 1).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «δανειοληπτικές πράξεις»: πράξεις στις αγορές, ιδίως εκδόσεις τίτλων χρέους, με σκοπό τον δανεισμό, συμπεριλαμβανομένης της αναχρηματοδότησης του δανεισμού·

2) «πράξεις διαχείρισης χρέους»: πράξεις της αγοράς που σχετίζονται με το χρέος που προκύπτει από τις δανειοληπτικές πράξεις με σκοπό τη βελτιστοποίηση της διάρθρωσης του εκκρεμούς χρέους και τον μετριασμό του κινδύνου επιτοκίου, του κινδύνου ρευστότητας και άλλων χρηματοοικονομικών κινδύνων καθώς και πράξεις για τη στήριξη της ρευστότητας της δευτερογενούς αγοράς·

3) «δανειοδοτικές πράξεις»: πράξεις που σχετίζονται με την εκτέλεση δανείων και πιστωτικών ορίων για χρηματοδοτική συνδρομή σύμφωνα με το άρθρο 220 του δημοσιονομικού κανονισμού·

4) «εκταμίευση»: η μεταφορά εσόδων που αποκτήθηκαν μέσω δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους για τη χρηματοδότηση επιστρεπτέας ή μη επιστρεπτέας στήριξης σε δικαιούχο·

5) «διατάκτης προγράμματος»: ο διατάκτης που είναι υπεύθυνος, σύμφωνα με το παράρτημα Ι των εσωτερικών κανόνων που θεσπίστηκαν με την απόφαση C(2018) 5120 της Επιτροπής ([8]), για την εκτέλεση των γραμμών του προϋπολογισμού προγράμματος χρηματοδοτικής συνδρομής και προγράμματος που χρηματοδοτείται δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/2094, στον βαθμό που εφαρμόζει τα μέτρα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού·

6) «συμφωνία ανταλλαγής»: συμφωνία ανταλλαγής όπως ορίζεται στο τμήμα 1 σημείο 10 του παραρτήματος ΙΙΙ του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/583 της Επιτροπής ([9])·

7) «παράγωγα»: παράγωγα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10])·

8) «πράξη επαναγοράς» ή «πράξη αγοράς και επαναπώλησης»: πράξη επαναγοράς ή πράξη αγοράς και επαναπώλησης όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2365 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([11])·

9) «συναλλαγή αγοράς-επαναπώλησης» ή «συναλλαγή πώλησης-επαναγοράς»: συναλλαγή αγοράς-επαναπώλησης και συναλλαγή πώλησης-επαναγοράς, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2365·

10) «κοινοπρακτική συναλλαγή»: συναλλαγή κατά την οποία προσφέρεται χρηματοδότηση από ομάδα δανειστών, που αναφέρεται ως κοινοπραξία, σε έναν μόνο δανειολήπτη·

11) «δημοπρασία»: η διαδικασία έκδοσης χρεωστικών τίτλων της Ένωσης και της Ευρατόμ βάσει ανταγωνιστικών προσφορών μέσω χώρου δημοπρασιών·

12) «μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση»: χρηματοδότηση μέσω δανειοληπτικών πράξεων για περίοδο μεγαλύτερη του ενός έτους, εξαιρουμένων των ποσών που τηρούνται για ίδιο λογαριασμό·

13) «βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση»: χρηματοδότηση μέσω δανειοληπτικών πράξεων για περίοδο μικρότερη ή ίση του ενός έτους και χρήση μη εξασφαλισμένων συναλλαγών χρηματαγοράς και εξασφαλισμένων συναλλαγών χρηματαγοράς με τη χρήση τίτλων που τηρούνται για ίδιο λογαριασμό.

([8]) Απόφαση της Επιτροπής C(2018) 5120 final, της 3ης Αυγούστου 2018, σχετικά με τους εσωτερικούς κανόνες για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τμήμα Ευρωπαϊκής Επιτροπής) προς ενημέρωση των υπηρεσιών της Επιτροπής.

([9]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/583 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2016, σχετικά με τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 600/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις απαιτήσεις διαφάνειας για τους τόπους διαπραγμάτευσης και τις επιχειρήσεις επενδύσεων ως προς τις ομολογίες, τα δομημένα χρηματοπιστωτικά προϊόντα, τα δικαιώματα εκπομπής και τα παράγωγα (ΕΕ L 87 της 31.3.2017, σ. 229).

([10]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

([11]) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2365 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, περί διαφάνειας των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων και επαναχρησιμοποίησης, και περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ, ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΧΡΕΟΥΣ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Στρατηγική χρηματοδότησης

Άρθρο 3

Ετήσια απόφαση δανειοληψίας

1. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση-πλαίσιο δανειοληψίας που καθορίζει τα ανώτατα όρια για τις δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους, η οποία καλύπτει περίοδο ενός έτους (στο εξής: ετήσια απόφαση δανειοληψίας).

2. Η ετήσια απόφαση δανειοληψίας καθορίζει τις ακόλουθες παραμέτρους χρηματοδότησης:

α) το μέγιστο ετήσιο ποσό μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης με βάση τον αναμενόμενο όγκο προγραμματισμένων εκταμιεύσεων και αναγκών αναχρηματοδότησης·

β) το μέγιστο εκκρεμές ποσό βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης, μεταξύ άλλων μέσω της έκδοσης γραμματίων της ΕΕ, της χρήσης μη εξασφαλισμένων συναλλαγών χρηματαγοράς με βάση τις αναμενόμενες ανάγκες διαχείρισης ρευστότητας, προσωρινής χρηματοδότησης και, κατά περίπτωση, της χρήσης εξασφαλισμένων συναλλαγών χρηματαγοράς με τη χρήση ιδίων εκδόσεων που τηρούνται για ίδιο λογαριασμό, μεταξύ άλλων με στόχο τη στήριξη της δευτερογενούς αγοράς ομολόγων της ΕΕ·

γ) το μέγιστο τελικό εκκρεμές ποσό ανά έκδοση που αντανακλά τον κίνδυνο συγκέντρωσης κατά τη λήξη·

δ) τη μέγιστη μέση ληκτότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης·

ε) κατά περίπτωση, το μέγιστο εκκρεμές ποσό ιδίων εκδόσεων που μπορεί να τηρείται για ίδιο λογαριασμό της Επιτροπής και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για εξασφαλισμένες συναλλαγές χρηματαγοράς ή για τη στήριξη της δευτερογενούς αγοράς ομολόγων της ΕΕ.

3. Για την κατάρτιση της ετήσιας απόφασης δανειοληψίας λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

α) οι απαιτήσεις που απορρέουν από τις υποκείμενες βασικές πράξεις, ιδίως τις βασικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 220 παράγραφος 1 του δημοσιονομικού κανονισμού·

β) οι υποχρεώσεις πληρωμής για την εξυπηρέτηση του εκκρεμούς χρέους και την αποπληρωμή του κεφαλαίου, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας και λαμβανομένου υπόψη του δημοσιονομικού προγραμματισμού·

γ) η συμβατότητα με τα όρια που καθορίζονται στην απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 και, κατά περίπτωση, στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2093 του Συμβουλίου ([12]), καθώς και με τα όρια μέγιστης διάρκειας ή μέγιστης μέσης ληκτότητας που καθορίζονται στην υποκείμενη βασική πράξη. Όσον αφορά το NGEU, τα όρια αυτά είναι τα καθοριζόμενα στο άρθρο 6 της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 για το ανώτατο όριο πρόσθετων ιδίων πόρων των 0,6 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΕ των κρατών μελών και, για την περίπτωση προγραμματισμένης αποπληρωμής δανείου από τον προϋπολογισμό της Ένωσης, το όριο που καθορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο της εν λόγω απόφασης·

δ) οι ληκτότητες των δανείων που καθορίζονται στις δανειακές συμβάσεις οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ της Επιτροπής και της δικαιούχου χώρας·

ε) άλλοι παράγοντες που σχετίζονται με τον προσδιορισμό των δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους.

4. Η ετήσια απόφαση δανειοληψίας εκδίδεται πριν από την έναρξη της περιόδου που καλύπτει.

([12]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2093 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, για τον καθορισμό του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για τα έτη 2021 έως 2027 (ΕΕ L 433Ι της 22.12.2020, σ. 11).

5. Η ετήσια απόφαση δανειοληψίας μπορεί να τροποποιηθεί, ιδίως σε περίπτωση σοβαρού κινδύνου μη τήρησης της μέγιστης μέσης ληκτότητας λόγω υστέρησης εκτέλεσης των εκδόσεων των ποσών μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης ή σε περίπτωση αλλαγής σε έναν ή περισσότερους από τους παράγοντες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

6. Η Επιτροπή κοινοποιεί την ετήσια απόφαση δανειοληψίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Άρθρο 4

Σχέδιο χρηματοδότησης

1. Το σχέδιο χρηματοδότησης καθορίζει έναν ενδεικτικό στόχο για τα κεφάλαια που αντλούνται μέσω δανειοληπτικών πράξεων και τελούν υπό διαχείριση μέσω πράξεων διαχείρισης χρέους, ο οποίος καλύπτει κατά κανόνα περίοδο έξι μηνών.

2. Το σχέδιο χρηματοδότησης υποδεικνύει τις προγραμματισμένες δανειοληπτικές πράξεις και, ανάλογα με την περίπτωση, τις πράξεις διαχείρισης χρέους που θα πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης. Εντός των ορίων που καθορίζονται στην ετήσια απόφαση δανειοληψίας και λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 και των χρηματοοικονομικών συνθηκών στην πρωτογενή και δευτερογενή αγορά, το σχέδιο χρηματοδότησης περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες παραμέτρους χρηματοδότησης:

α) το μέγιστο αναμενόμενο ποσό βραχυπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης για την περίοδο·

β) τη σταθμισμένη μέγιστη μέση ληκτότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης που θα αναληφθεί·

γ) ανώτερο όριο για την αναμενόμενη μέση ρευστότητα που θα είναι διαθέσιμη ως αποθεματικό για την κάλυψη των αναγκών πληρωμών για την προγραμματισμένη περίοδο·

δ) κατά περίπτωση, το μέγιστο εκκρεμές ποσό ιδίων εκδόσεων που μπορεί να τηρείται για ίδιο λογαριασμό της Επιτροπής και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για εξασφαλισμένες συναλλαγές χρηματαγοράς ή για τη στήριξη της δευτερογενούς αγοράς.

Κατά την κατάρτιση του σχεδίου χρηματοδότησης, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η γνώμη του διευθυντή κινδύνων που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο α).

3. Το σχέδιο χρηματοδότησης εκδίδεται πριν από την έναρξη της περιόδου που καλύπτει.

4. Το σχέδιο χρηματοδότησης μπορεί να τροποποιηθεί σε περίπτωση ουσιαστικής αλλαγής σε έναν ή περισσότερους από τους παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3.

5. Βάσει του εγκεκριμένου σχεδίου χρηματοδότησης, η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 5

Κοινοποίηση των προβλεπόμενων αναγκών εκταμίευσης για λόγους κατάρτισης και υλοποίησης του σχεδίου χρηματοδότησης

1. Το σχέδιο χρηματοδότησης καταρτίζεται με βάση επικαιροποιημένες πληροφορίες που παρέχονται στη Γενική Διεύθυνση Προϋπολογισμού από τους διατάκτες των προγραμμάτων σχετικά με το χρονοδιάγραμμα των αναμενόμενων πληρωμών κατά τη διάρκεια της εκάστοτε εξάμηνης περιόδου. Οι παρεχόμενες πληροφορίες πρέπει να είναι, στο μέτρο του δυνατού, ακριβείς και αξιόπιστες.

2. Έναν μήνα πριν από την έγκριση του σχεδίου χρηματοδότησης, οι διατάκτες των προγραμμάτων παρέχουν λεπτομερή πρόβλεψη των αναγκών εκταμίευσης για τα αντίστοιχα προγράμματα.

3. Οι διατάκτες των προγραμμάτων παρέχουν, στο μέτρο του δυνατού, τακτικές, ακριβείς και αξιόπιστες επικαιροποιήσεις των πληροφοριών που παρέχουν σχετικά με τις προβλεπόμενες εκταμιεύσεις, όπως αλλαγές στα χρονοδιαγράμματα για την ολοκλήρωση των διαδικασιών για τις εγκρίσεις πληρωμών.

4. Για τη διαβίβαση των πληροφοριών ως προς τις προβλέψεις πληρωμών που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο η) και για λόγους κοινοποίησης των πληροφοριών που απαιτούνται βάσει των παραγράφων 1 έως 3 του παρόντος άρθρου, οι διατάκτες των προγραμμάτων χρησιμοποιούν το ηλεκτρονικό σύστημα κοινοποίησης και επικαιροποίησης πληροφοριών σχετικά με τις προβλεπόμενες ανάγκες εκταμίευσης.

Άρθρο 6

Υλοποίηση των δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους

1. Οι επιμέρους δανειοληπτικές πράξεις διενεργούνται σύμφωνα με την τελευταία ισχύουσα επικαιροποίηση του σχεδίου χρηματοδότησης για την εκάστοτε περίοδο.

Με βάση τις τακτικές επικαιροποιήσεις των πληροφοριών όσον αφορά τα ποσά και τον αναμενόμενο χρόνο έγκρισης των εκταμιεύσεων από τους διατάκτες των προγραμμάτων, οι οποίες παρέχονται βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 3, ο Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού εκδίδει τακτικές οδηγίες σχετικά με τα ποσά που θα αντληθούν μέσω της έκδοσης τίτλων χρέους.

2. Τα ενδεδειγμένα ποσά συγκεντρώνονται με την εφαρμογή της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης που ορίζεται στο άρθρο 7, με ταυτόχρονη τήρηση των παραμέτρων χρηματοδότησης του σχεδίου χρηματοδότησης που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.

Οι δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους συμμορφώνονται με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, η οποία περιλαμβάνει τον κατάλληλο διαχωρισμό ρόλων και αρμοδιοτήτων, ροές πληροφοριών και εκθέσεων με στόχο τη διασφάλιση ανεξάρτητης εποπτείας και λογοδοσίας καθώς και τη νομιμότητα και κανονικότητα όλων των συναλλαγών. Οι εν λόγω πράξεις εκτελούνται σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές της αγοράς και τις συμβάσεις της.

Άρθρο 7

Διαφοροποιημένη στρατηγική χρηματοδότησης

1. Κατά την εφαρμογή της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής εφαρμόζουν τις ακόλουθες αρχές, κατά περίπτωση, με πλήρη σεβασμό της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, με σκοπό τον δανεισμό της απαιτούμενης χρηματοδότησης για την έγκαιρη κάλυψη των αναγκών των σχετικών προγραμμάτων για επιστρεπτέα και μη επιστρεπτέα στήριξη και τη διαχείριση του χρέους που προκύπτει, κατά το δυνατόν αποτελεσματικότερα και ταχύτερα, επιδιώκοντας ταυτόχρονα την επίτευξη των πλέον συμφερουσών χρηματοοικονομικών συνθηκών υπό τις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς για τον προϋπολογισμό της Ένωσης και τις δικαιούχους χώρες και με στόχο την τακτική παρουσία στις κεφαλαιαγορές:

α) οι δανειοληπτικές πράξεις και οι πράξεις διαχείρισης χρέους μπορούν να διεξάγονται στην πρωτογενή αγορά, στη δευτερογενή αγορά και στις χρηματαγορές·

β) οι δανειοληπτικές πράξεις οργανώνονται μέσω ενός συνόλου επιμέρους δανειοληπτικών πράξεων διαφορετικής ληκτότητας, που κυμαίνονται από τη βραχυπρόθεσμη έως τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση·

γ) οι δανειοληπτικές πράξεις μπορούν να οργανωθούν μέσω ενός συνδυασμού κοινοπρακτικών συναλλαγών και δημοπρασιών, αλλά και ιδιωτικών τοποθετήσεων, οι οποίες βασίζονται και στις δύο περιπτώσεις στις υπηρεσίες πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων που είναι μέλη του δικτύου βασικών διαπραγματευτών το οποίο έχει συσταθεί με την απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/625 της Επιτροπής ([13])·

δ) το προκύπτον χρέος μπορεί να αναχρηματοδοτηθεί για λόγους διαχείρισης της ληκτότητας·

ε) οι αναντιστοιχίες ταμειακών ροών και ο κίνδυνος ρευστότητας αντιμετωπίζονται μέσω μέτρων βραχυπρόθεσμης διαχείρισης ρευστότητας ποσών που τηρούνται σε ειδικό λογαριασμό χρησιμοποιώντας εξασφαλισμένες και μη εξασφαλισμένες συναλλαγές χρηματαγοράς.

2. Όπου απαιτείται για τη διασφάλιση καλύτερης διαχείρισης του κινδύνου επιτοκίου και άλλων χρηματοοικονομικών κινδύνων που προκύπτουν κατά την εκτέλεση της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν πράξεις διαχείρισης χρέους που μπορεί να συνίστανται στη χρήση παραγώγων, όπως οι συμφωνίες ανταλλαγής για τη διαχείριση του κινδύνου επιτοκίου ή άλλων χρηματοοικονομικών κινδύνων, ή κάτι τέτοιο μπορεί να συνεπάγεται τη σύναψη εξασφαλισμένων ή μη εξασφαλισμένων πράξεων χρηματαγοράς με υπηρεσίες διαχείρισης χρέους των κρατών μελών, υπερεθνικά ιδρύματα, εθνικούς φορείς του δημόσιου τομέα, πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων με κατάλληλη πιστοληπτική ικανότητα και κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους. Για τον σκοπό αυτό, οι υπηρεσίες της Επιτροπής μπορούν να επαναγοράζουν και να διακρατούν ίδια ομόλογα. Ειδικότερα, συμφωνίες ανταλλαγής μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για την αντιστάθμιση κινδύνων επιτοκίου που βαρύνουν τις χώρες οι οποίες επωφελούνται από δάνεια. Το κόστος για τη διαχείριση κινδύνων με παράγωγα βαρύνει τον δικαιούχο της πράξης διαχείρισης κινδύνου.

([13]) Απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/625 της Επιτροπής, της 14ης Απριλίου 2021, σχετικά με τη δημιουργία του δικτύου βασικών διαπραγματευτών και τον καθορισμό κριτηρίων επιλεξιμότητας για εντολές διοργανωτών και συνδιοργανωτών κοινοπρακτικών συναλλαγών προς τους σκοπούς των δανειοληπτικών δραστηριοτήτων από την Επιτροπή εξ ονόματος της Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ L 131 της 16.4.2021, σ. 170).

ΤΜΗΜΑ 2

Δανειοδοτικές πράξεις

Άρθρο 8

Δανειοδοτικές πράξεις

Η εκτέλεση δανειοδοτικών πράξεων πραγματοποιείται σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες που καθορίζονται στη σχετική βασική πράξη, καθώς και τους όρους που καθορίζονται στις δανειακές συμβάσεις οι οποίες συνάπτονται μεταξύ της Επιτροπής και της δικαιούχου χώρας σύμφωνα με τη σχετική βασική πράξη.

Άρθρο 9

Εκταμιεύσεις και επιτάχυνση του δανείου

Η εκταμίευση των δόσεων του δανείου γίνεται κατά το δυνατόν αποτελεσματικότερα και ταχύτερα, με την επιφύλαξη της διαθεσιμότητας χρηματοδότησης. Οι δανειακές συμβάσεις περιλαμβάνουν την άνευ όρων και αμετάκλητη δέσμευση της δικαιούχου χώρας να αναλάβει όλα τα έξοδα που σχετίζονται με τον δανεισμό, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών εξόδων, καθώς και να αποπληρώσει το αρχικό ποσό και τους τόκους, μπορούν δε να επιτρέπουν και τη χρήση παραγώγων, ιδίως συμφωνιών ανταλλαγής.

Οι δανειακές συμβάσεις δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2021/241 περιλαμβάνουν ρήτρα επίσπευσης που δίνει το δικαίωμα στην Επιτροπή να ζητήσει πρόωρη αποπληρωμή του δανείου, μεταξύ άλλων σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 5 και το άρθρο 24 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/241, καθώς και ανάκτηση της προχρηματοδότησης που δεν έχει εκκαθαριστεί.

Άρθρο 10

Κόστος του δανείου

Όλες οι δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων όσων συνδέονται με τη διαχείριση του κινδύνου επιτοκίου και άλλων χρηματοοικονομικών κινδύνων, που πραγματοποιούνται από την Ένωση σε σχέση με τον δανεισμό κεφαλαίων για τα δάνεια, βαρύνουν τις δικαιούχους χώρες σύμφωνα με το άρθρο 220 του δημοσιονομικού κανονισμού και με τις σχετικές βασικές πράξεις και υπολογίζονται σύμφωνα με μεθοδολογία που καθορίζεται από την Επιτροπή στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2022/2545 της Επιτροπής ([14]), η οποία συμπληρώνεται από ειδικές κατευθυντήριες γραμμές, με πλήρη σεβασμό των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης.

Τυχόν δαπάνες που πραγματοποιούνται από την Ένωση για παράγωγα βαρύνουν τη δικαιούχο χώρα.

Οι δαπάνες τιμολογούνται τακτικά στη δικαιούχο χώρα.

ΤΜΗΜΑ 3

Εφαρμογή και υποβολή εκθέσεων

Άρθρο 11

Δημιουργία επιχειρησιακών ικανοτήτων

1. Η υλοποίηση των δανειοληπτικών πράξεων και πράξεων διαχείρισης χρέους στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης και των συναφών δανειοδοτικών πράξεων ενσωματώνει τη δημιουργία και διαχείριση των επιχειρησιακών ικανοτήτων που διασφαλίζουν ότι τα συστήματα τα οποία τίθενται σε εφαρμογή υποστηρίζουν τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση και υπόκεινται σε ισχυρή διαχείριση κινδύνου και τεκμηρίωση διαδικασιών και αποφάσεων.

([14]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2022/2545 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με τον καθορισμό του πλαισίου για την κατανομή του κόστους που σχετίζεται με δανειοληπτικές πράξεις και πράξεις διαχείρισης χρέους βάσει της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης (βλέπε σελίδα 123 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

2. Αυτές οι επιχειρησιακές ικανότητες περιλαμβάνουν ιδίως:

α) τη διαπραγμάτευση, επανεξέταση και υπογραφή συμφωνιών με δημόσια ή ιδιωτικά πιστωτικά ιδρύματα και εθνικά ή διεθνή κεντρικά αποθετήρια τίτλων που απαιτούνται για τη σύναψη του διακανονισμού συναλλαγών·

β) την επανεξέταση, τροποποίηση, αλλαγή, ανασύνταξη και οριστικοποίηση της τεκμηρίωσης δανεισμού, συμπεριλαμβανομένης της τεκμηρίωσης στο πλαίσιο του προγράμματος έκδοσης τίτλων χρέους·

γ) τη θέσπιση ρυθμίσεων και κανόνων για τη διοργάνωση δημοπρασιών, συμπεριλαμβανομένων συμφωνιών με εξωτερικούς παρόχους συστημάτων και διαρκούς εποπτείας της διενέργειας των δημοπρασιών·

δ) την υλοποίηση επιμέρους δανειοληπτικών πράξεων μέσω κοινοπρακτικών συναλλαγών, δημοπρασιών και ιδιωτικών τοποθετήσεων·

ε) τον υπολογισμό των δαπανών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη μεθοδολογία που θα καθορίσει η Επιτροπή σε ειδικές κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες χρεώνονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης και στις δικαιούχους χώρες στο πλαίσιο των δανειοδοτικών πράξεων·

στ) τη θέσπιση ρυθμίσεων και τη διαπραγμάτευση, επανεξέταση και υπογραφή συμφωνιών, συμπεριλαμβανομένων συμφωνιών με αντισυμβαλλόμενους και παρόχους συστημάτων συναλλαγών, που απαιτούνται για τη διενέργεια των ακόλουθων πράξεων και μέσων:

i) πράξεων επαναγοράς ή πράξεων αγοράς και επαναπώλησης, συναλλαγών αγοράς-επαναπώλησης ή συναλλαγών πώλησης-επαναγοράς και άλλων συναλλαγών που δημιουργούν υποχρεώσεις·

ii) παραγώγων, όπως συμφωνίες ανταλλαγής, με σκοπό τη διαχείριση και την αντιστάθμιση κινδύνων με αποκλειστικό σκοπό τη χορήγηση δανείων.

ζ) τη διενέργεια πράξεων δευτερογενούς αγοράς, μη εξασφαλισμένων και εξασφαλισμένων συναλλαγών χρηματαγοράς, συμπεριλαμβανομένων όσων αναφέρονται στο στοιχείο στ) σημεία i) και ii) ανωτέρω·

η) τη δημιουργία και διαχείριση ηλεκτρονικού συστήματος για την κοινοποίηση και επικαιροποίηση πληροφοριών σχετικά με τις προβλεπόμενες ανάγκες εκταμιεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4.

Άρθρο 12

Υποβολή εκθέσεων για την υλοποίηση δανειοληπτικών πράξεων, πράξεων διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικών πράξεων

Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση δύο φορές ετησίως για όλες τις πτυχές της στρατηγικής δανεισμού και διαχείρισης χρέους της, όπως η νομική βάση, τα εκκρεμή ποσά ομολόγων και γραμματίων, το προφίλ ληκτότητας, οι εκταμιευθείσες επιχορηγήσεις και τα εκταμιευθέντα δάνεια, το χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής των εκταμιευθέντων δανείων, το κόστος χρηματοδότησης και το ποσό που προτίθεται να εκδώσει η Επιτροπή το επόμενο εξάμηνο. Η έκθεση διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΟΣ

Άρθρο 13

Λογαριασμός διαχείρισης εσόδων

1. Η διαχείριση των εσόδων που σχετίζονται με δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις γίνεται μέσω λογαριασμού που ανοίγει ο υπόλογος της Επιτροπής. Ο υπόλογος αναθέτει τη διαχείριση αυτού του λογαριασμού στις αρμόδιες υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού, οι οποίες τον διαχειρίζονται σύμφωνα με τους κανόνες, τις αρχές και τις διαδικασίες που ορίζονται στην παρούσα απόφαση.

2. Ο λογαριασμός τηρείται στην ΕΚΤ βάσει σύμβασης υπηρεσιών δημοσιονομικού διαχειριστή. Χρησιμοποιείται για ειδικές προληπτικές διακρατήσεις μετρητών που προσαρμόζονται στα ποσά των επερχόμενων πληρωμών.

Άρθρο 14

Λογιστική αποτύπωση για δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις

Ο υπόλογος είναι υπεύθυνος για τη διασφάλιση της κατάλληλης λογιστικής αποτύπωσης για όλες τις δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις σύμφωνα με τους λογιστικούς κανόνες της Ένωσης και με τον τίτλο XIII του δημοσιονομικού κανονισμού.

Άρθρο 15

Σύνταξη οικονομικών καταστάσεων

1. Ο υπόλογος είναι υπεύθυνος για την κατάρτιση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων σχετικά με τις δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις σύμφωνα με τους λογιστικούς κανόνες της Ένωσης και με βάση τις πληροφορίες που παρέχουν οι διατάκτες των προγραμμάτων.

2. Αυτές οι οικονομικές καταστάσεις αποτελούν μέρος των ενοποιημένων ετήσιων λογαριασμών του προϋπολογισμού της Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ

Άρθρο 16

Ο ρόλος του διευθυντή κινδύνων στις δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις

1. Προβλέπεται θέση διευθυντή κινδύνων για τις δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις, οι εξουσίες και τα καθήκοντα του οποίου καθορίζονται στην παρούσα απόφαση.

2. Ρόλος του διευθυντή κινδύνων είναι να διασφαλίζει ότι τα συστήματα και οι διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση των δανειοληπτικών πράξεων, πράξεων διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικών πράξεων σχεδιάζονται και εφαρμόζονται κατά τρόπο που εξασφαλίζει στον μέγιστο δυνατό βαθμό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και τη χρηστή οικονομική διαχείριση των δανειοληπτικών πράξεων, πράξεων διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικών πράξεων.

3. Η θέση του διευθυντή κινδύνων είναι ανεξάρτητη από τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα που σχετίζονται με τον προγραμματισμό, την υλοποίηση, την εκτέλεση και τη λογιστική αποτύπωση των πράξεων. Ο διευθυντής κινδύνων έχει αυτονομία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που περιγράφονται στο παρόν κεφάλαιο και διαθέτει τους απαραίτητους πόρους.

4. Ο διευθυντής κινδύνων αναφέρεται απευθείας στο μέλος του σώματος των επιτρόπων που είναι υπεύθυνο για τον προϋπολογισμό όσον αφορά τις ευθύνες που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο.

5. Μέλος του προσωπικού στο οποίο έχει ανατεθεί ο ρόλος του υπεύθυνου συμμόρφωσης αναφέρεται απευθείας στον διευθυντή κινδύνων για τα θέματα που ορίζονται στο άρθρο 17 παράγραφος 4.

Άρθρο 17

Θέσπιση πολιτικής κινδύνου και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου

1. Ο διευθυντής κινδύνων καταρτίζει πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου, η οποία προσδιορίζει τους κύριους κινδύνους για τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης που προκύπτουν από την εφαρμογή των δανειοληπτικών πράξεων, πράξεων διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικών πράξεων. Στο πλαίσιο αυτό, ο διευθυντής κινδύνων λαμβάνει υπόψη τις αρχές για την αναγνώριση και αξιολόγηση κινδύνου, σύμφωνα με τις οποίες ένα αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου εντοπίζει και αξιολογεί συνεχώς τους κύριους κινδύνους.

2. Η πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου καθορίζει τους στρατηγικούς στόχους όσον αφορά τον κίνδυνο και παρέχει το γενικό πλαίσιο για τις κατευθυντήριες γραμμές διαχείρισης κινδύνου που ισχύουν όσον αφορά τις δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις.

3. Η πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου προσδιορίζει όλους τους σχετικούς κινδύνους, όπως κινδύνους ρευστότητας, αγοράς, χρηματοδότησης, αντισυμβαλλομένου, πιστωτικούς και λειτουργικούς κινδύνους, που προκύπτουν από την εφαρμογή των δανειοληπτικών πράξεων, πράξεων διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικών πράξεων. Η πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου ορίζει για κάθε κίνδυνο τη διάθεση ανάληψης κινδύνων υψηλού επιπέδου, τις γενικές μεθοδολογίες μέτρησης της έκθεσης σε κίνδυνο, τις απαιτήσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, καθώς και τον μηχανισμό κλιμάκωσης που πρέπει να ακολουθείται σε περίπτωση παραβιάσεων ή μη συμμόρφωσης. Επαληθεύει τη σταθερότητα των διαδικασιών που απαιτούνται για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας, της ακεραιότητας και της διαφάνειας των εν λόγω πράξεων και περιορίζει δεόντως κάθε χρηματοοικονομικό ή λειτουργικό κίνδυνο.

4. Η πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου περιλαμβάνει τους ακόλουθους κανόνες και διαδικασίες:

α) κανόνες και διαδικασίες που πρέπει να τηρούνται από όσους είναι υπεύθυνοι για την επιχειρησιακή εφαρμογή και εκτέλεση της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης· και

β) κανόνες και διαδικασίες για την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, της εκτέλεσης δανειοληπτικών πράξεων, πράξεων διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικών πράξεων από οντότητες που έχουν συσταθεί ή είναι εγκατεστημένες σε δικαιοδοσίες οι οποίες αναγράφονται στη σχετική πολιτική για τις μη συνεργάσιμες δικαιοδοσίες ή που προσδιορίζονται ως χώρες υψηλού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([15]), ή που δεν συμμορφώνονται ουσιαστικά με τα ενωσιακά ή διεθνώς συμφωνημένα φορολογικά πρότυπα για τη διαφάνεια και την ανταλλαγή πληροφοριών, τις παραβιάσεις των καθεστώτων κυρώσεων και άλλες σχετικές οικονομικές παρατυπίες.

5. Η πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου επανεξετάζεται τουλάχιστον ετησίως και αναθεωρείται εάν είναι απαραίτητο.

6. Η πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου υποβάλλεται προς έγκριση από τον διευθυντή κινδύνων στο μέλος του σώματος των επιτρόπων που είναι υπεύθυνο για τον προϋπολογισμό.

Άρθρο 18

Ρόλος του διευθυντή κινδύνων

1. Ο διευθυντής κινδύνων παρακολουθεί την εφαρμογή κατά τρόπο ολοκληρωμένο και συνεπή της πολιτικής κινδύνου και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου.

2. Ο διευθυντής κινδύνων επιτελεί ειδικότερα τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) εκδίδει γνωμοδότηση για το σχέδιο χρηματοδότησης·

β) επανεξετάζει τους εσωτερικούς κανόνες και τα έγγραφα καθοδήγησης που εκδίδει ο Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης όσον αφορά τη συνέπεια με την υψηλού επιπέδου πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης, της οποίας μπορεί να ζητήσει τροποποίηση·

γ) θεσπίζει και επιβλέπει τη συνεχή συμμόρφωση με επαρκείς διαδικασίες για τον προσδιορισμό, την ποσοτικοποίηση και την παρακολούθηση των κινδύνων·

δ) εντοπίζει πιθανές παραβιάσεις της πολιτικής κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου ή άλλων κατευθυντήριων γραμμών, πολιτικών και ορίων που σχετίζονται με τον κίνδυνο και προτείνει τη λήψη πιθανών μέτρων σε περίπτωση παραβίασης ή μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 19

Υποβολή εκθέσεων από τον διευθυντή κινδύνων

1. Ο διευθυντής κινδύνων υποβάλλει τακτικά έκθεση σχετικά με τους σημαντικούς κινδύνους και τη συμμόρφωση με τους κανόνες και τις διαδικασίες που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 4 στο μέλος του σώματος των επιτρόπων που είναι αρμόδιο για τον προϋπολογισμό, στην επιτροπή κινδύνων και συμμόρφωσης, στον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού και στον υπόλογο. Ο διευθυντής κινδύνων παρέχει επίσης τακτικές πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους και τα όρια σε όσους είναι υπεύθυνοι για την επιχειρησιακή εκτέλεση της διαφοροποιημένης στρατηγικής χρηματοδότησης.

([15]) Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

Ο Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού λαμβάνει, αμελλητί, τα απαραίτητα μέτρα για την αντιμετώπιση των εν λόγω πορισμάτων και παρέχει εξηγήσεις στον διευθυντή κινδύνων για τα μέτρα που λαμβάνονται.

Όταν υποβάλλει έκθεση στο μέλος του σώματος των επιτρόπων που είναι αρμόδιο για τον προϋπολογισμό, ο διευθυντής κινδύνων μπορεί επίσης, κατά περίπτωση, να ενημερώσει το συγκεκριμένο μέλος για τα πορίσματα που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο και για τις συζητήσεις της επιτροπής κινδύνων και συμμόρφωσης.

2. Ο διευθυντής κινδύνων υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή μία φορά ετησίως όσον αφορά την εφαρμογή της πολιτικής κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου.

Άρθρο 20

Ρόλος της επιτροπής κινδύνων και συμμόρφωσης

1. Συγκροτείται επιτροπή κινδύνων και συμμόρφωσης προς στήριξη του διευθυντή κινδύνων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του.

2. Η επιτροπή κινδύνων και συμμόρφωσης:

α) παρέχει συμβουλές στον διευθυντή κινδύνων σχετικά με την υψηλού επιπέδου πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης·

β) υποστηρίζει τον διευθυντή κινδύνων στα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ)·

γ) συμμετέχει στην αξιολόγηση, παρακολούθηση και έγκριση πρακτικών που αφορούν την εφαρμογή της πολιτικής κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου και σχετίζονται με τη διαχείριση κινδύνων όσον αφορά τις δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις·

δ) υποστηρίζει τον διευθυντή κινδύνων στην αξιολόγηση των παρουσιαζόμενων ανοιγμάτων σε κίνδυνο σε σχέση με δανειοληπτικές πράξεις, πράξεις διαχείρισης χρέους και δανειοδοτικές πράξεις και ενημερώνεται από τον διευθυντή κινδύνων για την υπέρβαση των ορίων που έχουν τεθεί για τη μείωση των κινδύνων ή τη μη συμμόρφωση με την πολιτική κινδύνων και συμμόρφωσης υψηλού επιπέδου και άλλες κατευθυντήριες γραμμές, πολιτικές και όρια που σχετίζονται με τον κίνδυνο.

Άρθρο 21

Μέλη και οργάνωση της επιτροπής κινδύνων και συμμόρφωσης

1. Μέλη της επιτροπής κινδύνων και συμμόρφωσης είναι ο διευθυντής κινδύνων, ο υπόλογος της Επιτροπής, ο υπεύθυνος συμμόρφωσης, δύο μέλη του προσωπικού των Γενικών Διευθύνσεων τα καθήκοντα των οποίων συνεπάγονται γνώση της διαχείρισης κινδύνου και της εποπτείας των χρηματοπιστωτικών αγορών, καθώς και δύο μέλη του προσωπικού της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού που ορίζονται από τον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού.

2. Ο διευθυντής κινδύνων καλεί δύο εξωτερικούς εμπειρογνώμονες στις συνεδριάσεις της επιτροπής κινδύνων και συμμόρφωσης. Οι εξωτερικοί εμπειρογνώμονες γνωμοδοτούν και συμμετέχουν σε συζητήσεις χωρίς δικαίωμα ψήφου σε θέματα που τίθενται ενώπιον της επιτροπής.

3. Η επιτροπή κινδύνων και συμμόρφωσης, όπου είναι δυνατόν, υιοθετεί θέσεις βάσει συναίνεσης ή, όταν δεν επιτυγχάνεται συναίνεση, με απλή πλειοψηφία των μελών της. Σε περίπτωση ισοψηφίας, η ψήφος του διευθυντή κινδύνων είναι καθοριστική.

4. Η επιτροπή κινδύνων και συμμόρφωσης καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Κατάργηση

Η απόφαση C(2021) 2502 καταργείται.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη απόφαση λογίζονται ως παραπομπές στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 23

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2022.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN